

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.5.2015
COM(2015) 286 final

2015/0125 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån
för Italien och Grekland**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. En europeisk migrationsagenda

Den 13 maj 2015 lade Europeiska kommissionen fram en omfattande europeisk migrationsagenda¹, som å ena sidan innehöll de omedelbara åtgärder som kommer att föreslås av kommissionen som reaktion på krisläget i Medelhavsområdet, å den andra de initiativ på medellång och lång sikt som bör vidtas för att åstadkomma strukturella lösningar för att bättre kunna hantera samtliga aspekter av migrationen.

Som ett inslag i de omedelbara åtgärderna tillkännagav kommissionen att den i slutet av maj kommer att föreslå tillämpning av den mekanism för nödsituationer som avses i artikel 78.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*). I agendan framhålls att medlemsstaternas nuvarande asylsystem är utsatt för exempellösa påfrestningar och att de stora mängderna anländande, särskilt till medlemsstater vid de berörda gränssträckorna, gör att mottagnings- och handläggningskapaciteten redan är mycket ansträngd. För att säkerställa att alla medlemsstater deltar i denna gemensamma insats på ett rättvist och välavvägt sätt, framhålls det i agendan att förslaget om tillämpning av artikel 78.3 kommer att innehålla en tillfällig fördelningsmekanism för personer i tydligt behov av internationellt skydd. Bilagan till agendan är försedd med en fördelningsnyckel som bygger på de kriterier som tas upp däri (befolkningsstorlek, BNP, arbetslöshet samt den tidigare mängden asylsökande och vidarebosatta flyktingar).

I agendan betonas att de snabba åtgärder som kommer att vidtas som svar på krisen i Medelhavet måste bli en mall för EU:s reaktion på kriser i framtiden, oberoende av vilken del av den gemensamma yttre gränsen som utsätts för påfrestningar, från öst till väst och från norr till söder.

1.2. Tillämpning av artikel 78.3 i fördraget med avseende på Italien och Grekland

Som en del av den gemensamma asylpolitiken utgör artikel 78.3 i fördraget den specifika rättsliga grunden för hantering av nödsituationer. På grundval av ett förslag från kommissionen får rådet, efter att ha hört Europaparlamentet, anta provisoriska åtgärder till förmån för den eller de medlemsstater som försätts i en nödsituation med en plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer till en eller flera medlemsstater. De provisoriska åtgärder som avses i artikel 78.3 är av exceptionell karaktär. De kan endast vidtas när de problem som uppstår i en eller flera medlemsstaters asylsystem blivit tillräckligt akuta och allvarliga till följd av en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare.

Både den europeiska migrationsagendan, Europeiska rådets nyligen gjorda uttalande² och Europaparlamentets resolution³, som lades fram efter de senaste tragedierna i Medelhavet, avser de särskilda och akuta behov som medlemsstaterna vid de berörda gränssträckorna ställs inför samt behovet av att förstärka intern solidaritet och föreslå konkreta åtgärder till stöd för de medlemsstater som påverkas mest.

Statistiska uppgifter om antalet irreguljära inresor som tredjelandsmedborgare gjort till medlemsstaterna under 2014 och 2015, också personer som förefaller vara i tydligt behov av

¹ COM(2015) 240 final, 13.5.2015.

² Europeiska rådets extra möte (den 23 april 2015), EUCO 18/15.

³ P 8_TA (2015) 0176, 28 april 2015.

internationellt skydd, bekräftar att två medlemsstater vid den berörda gränssträckan, nämligen Italien och Grekland, för närvarande är utsatta för ett exceptionellt hårt migrationstryck.

Enligt uppgifter från Frontex var rutten genom centrala och östra Medelhavet den viktigaste för irreguljär gränspassage till EU under 2014, eftersom över 75 % av det totala antalet olagliga gränspassager ägde rum där. Under 2014 nådde över 170 000 migranter Italien på irreguljär väg, vilket är en ökning med 277 % jämfört med 2013. En ihållande ökning noterades också i Grekland, där över 50 000 irreguljära migranter nådde landet, vilket var en ökning med 153 % jämfört med 2013. Statistiken för de första månaderna 2015 bekräftar denna tydliga utvecklingstendens med avseende på Italien. Under de fyra första månaderna 2015 drabbades Grekland dessutom av ett kraftigt ökat antal irreguljära gränspassager, motsvarande över 50 % av det totala antalet irreguljära gränspassager under 2014 (nästan 28 000 under de första fyra månaderna 2015 jämfört med knappt 55 000 totalt under 2014). En betydande andel av det totala antalet irreguljära migranter som upptäckts i dessa två regioner var migranter av nationaliteter som, grundat på Eurostats uppgifter, uppnår en hög nivå för godkännande inom EU (under 2014 utgjorde syrier och eritreaner, som har en nivå för godkännande inom EU som överstiger 75 %, drygt 40 % i Italien och drygt 50 % i Grekland).

Enligt Eurostat ansökte 64 625 personer om internationellt skydd i Italien under 2014, jämfört med 26 920 under 2013 (en ökning med 143 %). En mindre ökning i antalet ansökningar noterades i Grekland med 9 430 sökande (en ökning med 15 %).

Enligt uppgifter från Frontex var rutten över västra Balkan också viktig för migrationsströmmarna till EU under 2014 med 43 357 olagliga gränspassager (15 % av EU:s irreguljära gränspassager totalt). De flesta migranter som använder sig av rutten över Balkan är dock inte vid första påseendet i behov av internationellt skydd, eftersom 51 % av de nyanlända är kosovarer.

Italiens och Greklands geografiska läge, med de pågående konflikterna i de båda ländernas grannskap, gör att de inom den närmaste framtiden är mer utsatta än övriga medlemsstater, med migrationsflöden av oöverträffad omfattning, som också i fortsättningen väntas nå deras territorier. Dessa externa faktorer bakom det ökade migrationstrycket förvärrar de befintliga strukturella bristerna i deras asylsystem, vilket gör att deras förmåga att på ett lämpligt sätt hantera nuvarande situation med dess stora påfrestningar blir än mer ifrågasatt.

Ingen av de övriga medlemsstaterna befinner sig för närvarande i en nödsituation som ens påminner om den som drabbat Italien och Grekland, med liknande toppar i antalet irreguljära inresor och en hög andel personer i tydligt behov av internationellt skydd, kombinerat med en allvarlig sårbarhet i asylsystemen.

Således är den nuvarande migrationssituationen i Italien och Grekland unik inom EU. Påfrestningarna på deras förmåga att handlägga ansökningar om internationellt skydd och tillhandahålla tillfredsställande mottagningsförhållanden och integrationsutsikter för personer i tydligt behov av internationellt skydd kräver att övriga medlemsstater visar prov på solidaritet.

Migrationsströmmarnas utveckling kommer även fortsättningsvis att noggrant övervakas av kommissionen, med avseende på läget i samtliga medlemsstater, också Malta, som på grund av ett geografiskt läge som liknar Italiens och Greklands har hanterat snarlika nödsituationer tidigare. Därför kan liknande åtgärder komma att vidtas i framtiden för att bistå medlemsstater som försätts i en nödsituation med en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Detta förslag läggs fram som ett resultat av den rådande krisen på asylområdet i Italien och Grekland. För att förhindra ytterligare försämringar av asylsituationen i dessa två länder och erbjuda dem effektivt stöd, måste kommissionen reagera skyndsamt och med stöd av artikel 78.3 i fördraget utan dröjsmål lägga fram sitt förslag till ett skyndsamt antagande i rådet och ett snabbt genomförande i medlemsstaterna av de provisoriska åtgärderna till förmån för Italien och Grekland.

EU:s institutioner och huvudaktörer har redan uttryckt allmänna synpunkter på denna fråga. I sitt uttalande av den 23 april 2015 åtog sig Europeiska rådet att överväga alternativ för att organisera en akut omfördelning mellan alla medlemsstater på frivillig grund. I sin resolution av den 28 april 2015 uppmanar Europaparlamentet rådet att allvarligt överväga möjligheten att tillämpa artikel 78.3 i fördraget.

FN:s flyktingkommissariat UNHCR⁴ har uppmanat EU att förbinda sig att införa solidaritetsverktyg inom EU till stöd för i synnerhet Grekland och Italien, bland annat genom omfördelning till olika länder i Europa av syriska flyktingar som räddats till sjöss, grundat på ett rättvist fördelningssystem. De icke-statliga organisationerna har också uttryckt sin syn på frågan om omfördelning av personer i behov av internationellt skydd.⁵

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Syftet med förslaget är att vidta provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland. Avsikten är att göra det möjligt för dem att effektivt ta itu med nuvarande starka tillströmning av tredjelandsmedborgare till deras territorier, vilket utsätter deras asylsystem för påfrestningar.

De åtgärder som föreskrivs i detta beslut innebär ett tillfälligt undantag från det kriterium som fastställs i artikel 13.1 i förordning (EU) nr 604/2013 och från de förfaranden och tidsfrister som anges i artiklarna 21, 22 och 29 i den förordningen. De rättsliga garantier och rättssäkerhetsgarantier som fastställs i förordning (EU) nr 604/2013, inbegripet rätten till ett effektivt rättsmedel, förblir tillämpliga på de sökande som omfattas av detta beslut.

I enlighet med artikel 78.3 ska de åtgärder som kan vidtas till förmån för en medlemsstat vara provisoriska. För att säkerställa att de vidtagna åtgärderna omsätts i praktiken och innebär ett verkligt stöd till Italien och Grekland som gör att de kan klara av tillströmningen av migranter, bör åtgärdernas giltighetstid dock inte vara alltför kort. Det föreslås därför att de provisoriska åtgärder som föreskrivs i detta förslag tillämpas under en 24-månadersperiod från och med ikraftträdandet av detta beslut.

De provisoriska åtgärder som planeras genom detta förslag avser först och främst omfördelning från Italien och Grekland till andra medlemsstater av personer som ansöker om internationellt skydd och som vid första påseendet förefaller vara i tydligt behov av internationellt skydd.

Övriga medlemsstater, som i förslaget definieras som *omfördelningsmedlemsstater*, får ansvaret för prövningen av ansökan från den person som är föremål för omfördelning. Prövningen av ansökan ska utföras enligt bestämmelserna i direktiv 2011/95/EU och direktiv

⁴ UNHCR:s förslag om insatser för att klara av det nuvarande och framtida mottagandet av asylsökande, flyktingar och migranter som sjövägen tar sig till Europa, mars 2015: <http://www.refworld.org/docid/55016ba14.html>.

⁵ Se t.ex. ECRE:s tiopunktsplan för att förhindra dödsolyckor till havs, 23 april 2015: www.ecre.org.

2005/85/EG, och, från och med den 20 juli 2015, direktiv 2013/32/EU som ersätter direktiv 2005/85/EG. Mottagningsvillkoren kommer att utformas i enlighet med de bestämmelser som anges i direktiv 2003/9/EG, och, från och med den 20 juli 2015, direktiv 2013/33/EU, som ersätter direktiv 2003/9/EG.

I förslaget fastställs ett kvantitativt mål för de sökande som ska omfördelas från Italien och Grekland: 24 000 respektive 16 000. I bilagorna till förslaget finns också två fördelningsnycklar som anger hur många sökande som ska omfördelas från Italien respektive Grekland till övriga medlemsstater. Denna fördelning mellan Italien och Grekland bygger på deras respektive andelar av det totala antalet irreguljära gränspassager i Italien och Grekland som gjorts av personer i tydligt behov av internationellt skydd. I detta sammanhang beaktas även den kraftiga ökningen av antalet olagliga gränspassager i Grekland under perioden januari–april 2015, jämfört med samma period förra året. Det föreslås att Italien och Grekland inte betraktas som omfördelningsmedlemsstater och därför inte själva ska bidra till systemet. De totalt 40 000 sökande som bör omfördelas från Italien och Grekland motsvarar omkring 40 % av det totala antalet personer i tydligt behov av internationellt skydd som irreguljärt har rest in i dessa båda länder under 2014. Den omfördelningsåtgärd som föreslås i detta beslut leder således till en rättvis fördelning av bördan mellan Italien och Grekland å ena sidan, och de övriga medlemsstaterna å den andra.

Tillämpningsområdet för det omfördelningsförfarande som fastställs i detta beslut är begränsat i två avseenden.

Enligt förslaget ska detta beslut för det första endast tillämpas med avseende på sökande som vid första anblicken är i tydligt behov av internationellt skydd. I förslag definieras dessa sökande som personer av nationaliteter som har en nivå för godkännande inom EU som, enligt Eurostas beräkningar, överstiger 75 %.

För det andra föreslås det att detta beslut endast ska gälla de sökande för vilka Italien och Grekland i princip skulle vara ansvariga medlemsstater, i enlighet med de övertagandekriterier som fastställs i förordning (EU) nr 604/2013. Därigenom garanteras att förordning (EU) nr 604/2013 förblir tillämplig med avseende på de sökande som befinner sig i Italien och Grekland, inbegripet dem som har en nivå för godkännande som överstiger 75 %, för vilka ett av de objektiva kriterier som fastställs i den förordningen (till exempel närvaro av familjemedlemmar i en annan medlemsstat) visar att den andra medlemsstaten är ansvarig. Dessa sökande kommer därför att överföras till övriga medlemsstater i enlighet med förordning (EU) nr 604/2013 och inte som en del av de provisoriska åtgärderna i detta förslag. Samtidigt förblir förordning (EU) nr 604/2013 tillämplig även med avseende på personer som inte har omfördelats inom ramen för denna ordning och som kan sändas tillbaka till Italien av de andra medlemsstaterna. I det sistnämnda avseendet är situationen annorlunda i Grekland, där nuläget gjort att medlemsstaterna tillfälligt har upphävt Dublinöverföringar till Grekland som ett led i genomförandet av domen i Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i målet M.S.S. mot Belgien och Grekland, följd av beslutet i Europeiska unionens domstol i målet N.S. mot Förenade kungariket, i vilka förekomsten av systematiska brister i asyلفörfarandet och mottagningsvillkoren för asylsökande i Grekland bekräftades.

Förslaget omfattar ett enkelt omfördelningsförfarande, för att säkerställa en snabb överföring av berörda personer till omfördelningsmedlemsstaten. Varje medlemsstat ska utse en nationell kontaktpunkt för att genomföra detta beslut och underrätta övriga medlemsstaterna och Europeiska stödkontoret för asylfrågor (nedan kallat Easo) om detta. Italien och Grekland ska, med bistånd från Easo och, i tillämpliga fall, medlemsstaternas sambandsmän, med jämna mellanrum avgöra vilka sökande som kan omfördelas. Härvid bör utsatta sökande ges företräde. Italien och Grekland ska sedan underrätta kontaktpunkterna i övriga medlemsstater

och Easo om det exakta antal sökande som kan omfördelas. Övriga medlemsstater ska ange hur många sökande som omedelbart kan bli föremål för omfördelning till deras territorium och tillhandahålla alla andra relevanta uppgifter, t.ex. i fråga om mottagande av familjer eller utsatta sökande. Ett formellt beslut om att omfördela en sökande måste därefter fattas av Italien och Grekland, samt meddelas sökanden. I förslaget anges att sökande som ska avkrävas fingeravtryck i enlighet med de skyldigheter som fastställs i artikel 9 i förordning (EU) nr 603/2013 inte får omfördelas om de inte fullgjort dessa krav. I förslaget anges också att medlemsstaterna bibehåller sin rätt att vägra omfördelning av en sökande som ger anledning till betänkligheter avseende den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen. Enligt förslaget måste alla förfaranden genomföras med det snaraste, och överföringen av den sökande måste under alla förhållanden äga rum senast en månad efter beslutet om att vederbörande har identifierats som sökande och som ska omfördelas. I förslaget anges också att medlemsstaterna får besluta att med avseende på omfördelningsförfarandet skicka sambandsmän till Italien och Grekland.

Det är uppenbart att ett fullständigt åtagande och genuint samarbete från medlemsstaternas sida inom ramen för det samordnade stödet från Easo är avgörande för att säkerställa ett effektivt genomförande av de provisoriska åtgärder som planeras.

Utöver omfördelningen omfattar förslaget andra stödåtgärder som ska kunna erbjudas Italien och Grekland på plats. I förslaget förutses i synnerhet en ökning av stödet från andra medlemsstater till Italien och Grekland under samordning av Easo och andra relevanta organ. Syftet är att bistå Italien och Grekland, särskilt i samband med kontrollen och de inledande stegen i handläggningen av ansökningar samt vid genomförandet av det omfördelningsförfarande som anges i detta förslag (närmare bestämt tillhandahållandet av information och särskilt stöd till de berörda personerna samt praktiska arrangemang för genomförandet av överföringar).

Enligt förslaget bör Italien och Grekland åläggas att för kommissionen lägga fram en färdplan som ska innehålla lämpliga åtgärder på området asyl, inledande mottagande och återsändande för att förstärka kapaciteten, kvaliteten och effektiviteten i deras system på dessa områden samt åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av detta beslut. Förslaget innehåller bestämmelser som gör att kommissionen, under vissa omständigheter, tillfälligt kan upphäva tillämpningen av detta beslut.

Förslaget innehåller särskilda garantier och skyldigheter för de sökande som är föremål för omfördelning till en annan medlemsstat. I förslaget fastställs rätten till information om omfördelningsförfarandet, rätten att bli meddelad om omfördelningsbeslutet som även ska innehålla uppgifter om omfördelningsmedlemsstaten och rätten att bli föremål för omfördelning tillsammans med familjemedlemmar i samma omfördelningsmedlemsstat. I förslaget erinras också om skyldigheten att i första hand ta hänsyn till barnets bästa, när beslutet om omfördelningsmedlemsstat fattas. Detta innebär bland annat att Italien och Grekland är skyldiga att meddela övriga medlemsstater när den sökande som är föremål för omfördelning är en underårig utan medföljande vuxen och, tillsammans med den medlemsstat som uttryckt intresse för omfördelning av den underåriga personen, säkerställa att en bedömning av barnets bästa genomförs i enlighet med den allmänna rekommendationen nr 14 (2013) från FN:s kommitté för barnets rättigheter om att barnets bästa alltid ska sättas i främsta rummet⁶. I förslaget erinras även om följderna av sekundära förflyttningar av personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd och som ingår i det omfördelningsssystem som bygger på gällande EU-lagstiftning, dvs. när dessa utan tillåtelse reser in på en annan medlemsstats territorium än den ansvarigas (i detta fall omfördelningsmedlemsstatens).

⁶ http://www2.ohchr.org/English/bodies/crc/docs/GC/CRC_C_GC_14_ENG.pdf.

I förslaget erinras om att rådet enligt artikel 78.3 i fördraget har möjlighet att, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, anta provisoriska åtgärder till förmån för andra medlemsstater än Italien och Grekland, om dessa skulle försättas i en liknande nödsituation med en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare. I förslaget anges dessutom att sådana åtgärder, när så är lämpligt, inbegriper ett tillfälligt upphävande av de förpliktelser för den berörda medlemsstaten som föreskrivs i detta beslut.

Enligt förslaget kommer de särskilda omplaceringsåtgärder som föreskrivs i detta beslut att omfattas av finansiellt stöd inom ramen för asyl-, migrations- och integrationsfonden (AMIF), inrättad genom förordning (EU) nr 516/2014. För detta ändamål ska omfördelningsmedlemsstaterna erhålla ett schablonbelopp om 6 000 euro för varje person som ansöker om internationellt skydd och blir föremål för omfördelning från Italien och Grekland enligt detta beslut. Detta finansiella stöd kommer att genomföras genom tillämpning av de förfaranden som föreskrivs i artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014.

Enligt förslaget åläggs Italien och Grekland att var tredje månad till rådet och kommissionen rapportera om genomförandet av detta beslut och de berörda färdplanerna.

I förslaget anges slutligen att detta beslut endast är tillämpligt på personer som reser in på Italiens eller Greklands territorium från och med dagen för beslutets ikraftträdande. Beslutet kommer också att tillämpas på sökande som har anlänt till dessa medlemsstaters territorium från och med den 15 april 2015, vilket var dagen för de tragiska händelser som föranledde Europeiska rådet att besluta om förstärkt intern solidaritet och ökat ansvar samt om särskilda åtaganden om en höjning av krisstödet till medlemsstaterna vid den berörda gränssträckan.

3.2. Rättslig grund

Förslagets rättsliga grund är artikel 78.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

I enlighet med bestämmelserna i protokoll nr 21, fogat till EUF-fördraget om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, deltar Förenade kungariket och Irland inte i rådets beslut om föreslagna åtgärder enligt tredje delen avdelning V i EUF-fördraget. Förenade kungariket och Irland får, inom tre månader efter det att ett förslag eller initiativ har lagts fram eller när som helst efter antagandet, underrätta rådet om att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av sådana föreslagna åtgärder.

I enlighet med bestämmelserna i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EUF-fördraget deltar Danmark inte i rådets beslut om föreslagna åtgärder enligt tredje delen avdelning V i EUF-fördraget. Danmark kan, i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser, när som helst meddela övriga medlemsstater att landet fullt ut vill tillämpa alla relevanta åtgärder som antagits på grundval av avdelning V i EUF-fördraget.

Europeiska gemenskapen har ingått avtal med Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein om att associera dem till ”Dublin- och Eurodacregelverken” (förordning 343/2003 ersatt av förordning 604/2013, och förordning 2725/2000, som kommer att ersättas av förordning 603/2013). Detta förslag utgör inte en utveckling av ”Dublin- och Eurodacregelverken” och därför är de associerade staterna inte skyldiga att till kommissionen anmäla sitt godtagande av detta beslut sedan det godkänts av rådet. De associerade staterna kan emellertid besluta att frivilligt delta i de provisoriska åtgärder som införs genom detta beslut.

3.3. Subsidiaritetsprincipen

I avdelning V i EUF-fördraget, om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, ges Europeiska unionen vissa befogenheter i dessa frågor. Dessa befogenheter måste utövas i

enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, dvs. endast om och i den utsträckning som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av de enskilda medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås av Europeiska unionen.

Den nödsituation som uppstått genom den plötsliga tillströmningen av tredjelandsmedborgare till Italien och Grekland utsätter deras asylsystem och resurser för avsevärda påfrestningar. Konsekvensen kan bli att andra medlemsstater påverkas till följd av sekundära förflyttningar av dessa personer från Italien och Grekland till dessa andra stater. Det står klart att enskilda medlemsstaters åtgärder inte räcker till som svar på de gemensamma utmaningar som alla medlemsstater står inför på detta område. Därför är EU-åtgärder helt avgörande.

3.4. Proportionalitetsprincipen

De olika finansiella och operativa åtgärder som Europeiska kommissionen och Easo hittills vidtagit för att bistå asylsystemen i Italien och Grekland har inte varit tillräckliga för att hantera den rådande krissituationen i dessa medlemsstater. Med tanke på ärendets brådskande karaktär och situationens allvar på grund av den ovan beskrivna tillströmningen, går ytterligare EU-åtgärder i det avseendet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att faktiskt lösa situationen. Förslaget innebär särskilt en omfördelning under en tvåårsperiod av 24 000 respektive 16 000 sökande som är i tydligt behov av internationellt skydd från Italien och Grekland till de övriga medlemsstaternas territorium. Med utgångspunkt i statistiska uppgifter från 2014 och de fyra första månaderna 2015 kommer antalet personer som omfördelas att uppgå till 12 % (Italien) och 19 % (Grekland) av det totala antalet olagliga gränspassager i Italien respektive Grekland.

Övriga tredjelandsmedborgare som har eller inte har ansökt om internationellt skydd omfattas inte av omfördelningsprogrammet. Också fortsatt kommer Italien och Grekland eller den stat som identifierats som ansvarig medlemsstat enligt förordning (EU) nr 604/2013 att vara ansvariga för dessa. Det stöd som omfördelningsmedlemsstaterna ger Italien och Grekland är samtidigt kopplat till att både Italien och Grekland lämnar in, och kommissionen övervakar, färdplaner med specifika åtgärder som ska vidtas av Italien och Grekland för att säkerställa att deras asyl- och migrationssystem blir bättre rustade att hantera situationer med särskilda påfrestningar när de omfördelningsförfaranden som föreskrivs i detta förslag inte längre är tillämpliga.

3.5. Konsekvenser för de grundläggande rättigheterna

Tack vare införandet av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland kommer de grundläggande rättigheter som föreskrivs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) och som tillkommer de sökande som är i tydligt behov av internationellt skydd att kunna säkerställas.

Detta beslut syftar till att skydda rätten till asyl och säkerställa principen om skydd mot avvisning eller utvisning (*non-refoulement*) på det sätt som föreskrivs i artiklarna 18 och 19 i stadgan, vilket särskilt sker genom att det säkerställer snabb tillgång till ett lämpligt förfarande för beviljande av internationellt skydd för berörda personer. Detta beslut syftar dessutom till att garantera fullständig respekt för rätten till värdighet och skydd mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, såsom föreskrivs i artiklarna 1 och 4 i stadgan, vilket sker genom att de berörda personerna överförs till en medlemsstat som är i stånd att erbjuda dem lämpliga mottagningsvillkor och integrationsutsikter. Detta beslut syftar också till att skydda barnets rättigheter, i enlighet med artikel 24 i stadgan, och rätten till familjesammanhållning, i enlighet med artikel 7 i stadgan.

3.6. Budgetkonsekvenser

Detta förslag medför merkostnader för EU:s budget till ett totalt belopp om 24 000 000 euro.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *fördraget*), särskilt artikel 78.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 78.3 i fördraget föreskrivs att om en eller flera medlemsstater försätts i en nödsituation med plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer, får rådet på förslag av kommissionen besluta om provisoriska åtgärder till förmån för den eller de medlemsstater som berörs.
- (2) I enlighet med artikel 80 i fördraget ska unionens politik på området gränskontroller, asyl och invandring och dess genomförande styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, och de unionsakter som antas på detta område ska innehålla lämpliga åtgärder för tillämpningen av denna princip.
- (3) Den senaste tidens kris i Medelhavsområdet har tvingat unionens institutioner att omedelbart erkänna de exceptionella migrationsflödena i regionen och efterlysa konkreta åtgärder för solidaritet med medlemsstaterna vid den berörda gränssträckan. Detta skedde i synnerhet vid ett gemensamt möte mellan utrikes- och inrikesministrarna den 20 april 2015, då Europeiska kommissionen lade fram en tiopunktsplan för omedelbara åtgärder för att lösa krisen, inklusive ett åtagande om att överväga olika sätt att genomföra omfördelningsmekanism för nödsituationer.
- (4) I sina slutsatser av den 23 april 2015 beslutade Europeiska rådet bland annat att förstärka den interna solidariteten och ansvaret och åtog sig att särskilt öka katastrofbiståndet till medlemsstater vid den berörda gränssträckan och överväga möjligheter till akut omfördelning mellan medlemsstaterna på frivillig grund och för utsändande av särskilda grupper från Europeiska stödkontoret för samarbete i asylfrågor (nedan kallat *Easo*) till medlemsstater vid det berörda gränsavsnittet för gemensam handläggning av ansökningar om internationellt skydd, också registrering och fingeravtryck.
- (5) I sin resolution av den 28 april 2015 upprepade Europaparlamentet att unionen måste grunda sina reaktioner på de senaste tragedierna i Medelhavet på solidaritet och rättvis ansvarsfördelning samt intensifiera sina ansträngningar på detta område för de medlemsstater som tar emot flest flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, i absoluta eller proportionella tal.

- (6) Flera medlemsstater konfronterades med en betydande ökning av det totala antalet migranter, däribland personer som sökte internationellt skydd, som reste in på deras territorier under 2014 eller under de första månaderna 2015. Flera medlemsstater fick finansiellt krisstöd från Europeiska kommissionen och operativt stöd från Easo för att kunna hantera denna ökning.
- (7) Bland de medlemsstater som befinner sig i situationer med särskilt stora påfrestningar, och mot bakgrund av den senaste tidens tragiska händelser i Medelhavsområdet, har Italien och Grekland ställts inför oöverträffade migrantströmmar, bland annat av personer som söker internationellt skydd som är i tydligt behov av internationellt skydd och som anländer till deras territorier, vilket utsätter deras migrations- och asylsystem för stora påfrestningar.
- (8) Enligt uppgifter från Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (nedan kallad *Frontex*), var rutterna genom centrala och östra Medelhavet under 2014 de viktigaste för olaglig gränspassage till unionen. Under 2014 nådde över 170 000 migranter Italien på irreguljär väg, vilket är en ökning med 277 % jämfört med 2013. En stadig ökning har också bevitnats av Grekland med över 50 000 irreguljära migranter som nådde landet, vilket är en ökning med 153 % jämfört med 2013. Statistiken för de första månaderna 2015 bekräftar denna tydliga utvecklingstendens med avseende på Italien. Dessutom drabbades Grekland under de fyra första månaderna 2015 av en kraftig ökning av antalet irreguljära gränspassager, vilken motsvarar över 50 % av det totala antalet irreguljära gränspassager under 2014 (nästan 28 000 under de första fyra månaderna 2015, jämfört med totalt nästan 55 000 år 2014). En betydande andel av det totala antalet irreguljära migranter som upptäckts i dessa två regioner var migranter av nationaliteter som, grundat på Eurostats uppgifter, uppnår en hög nivå för erkännande inom unionen (under 2014 utgjorde syrier och eritreaner, som har en nivå för godkännande inom unionen som överstiger 75 %, drygt 40 % av de irreguljära migranterna i Italien och drygt 50 % i Grekland). Enligt Eurostat konstaterades 30 505 syrier uppehålla sig irreguljärt i Grekland under 2014 jämfört med 8 220 under 2013.
- (9) Enligt Eurostat ansökte 64 625 personer om internationellt skydd i Italien under 2014, jämfört med 26 920 under 2013 (dvs. en ökning med 143 %). En mindre ökning i antalet ansökningar noterades i Grekland med 9 430 sökande (dvs. en ökning med 15 %).
- (10) Enligt uppgift från Frontex var rutten över västra Balkan också viktig för migrationsströmmarna till EU under 2014 med 43 357 olagliga gränspassager. Men de flesta migranter som använder sig av rutten över Balkan är inte vid första påseendet i behov av internationellt skydd, eftersom 51 % av de nyanlända är kosovare.
- (11) Hittills har många åtgärder vidtagits till stöd för Italien och Grekland inom ramen för migrations- och asylpolitiken, bl.a. genom att de försetts med omfattande katastrofbistånd och operativt stöd från Easo. Italien var den näst största och Grekland den tredje största mottagaren av finansiering som under perioden 2007–2013 utbetalades inom ramen för det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” (Solid). Dessutom erhöll de omfattande nödfinansiering. Under perioden 2014–2020 kommer Italien och Grekland fortsatt att vara de främsta mottagarna av stöd från asyl-, migrations- och integrationsfonden (AMIF) .
- (12) På grund av den ihållande instabiliteten och konflikterna i Italiens och Greklands omedelbara närhet är det mycket troligt att deras migrations- och asylsystem fortsatt kommer att utsättas för ökande påfrestningar. En betydande del av migranterna kan

vara i behov av internationellt skydd. Detta visar att det är absolut nödvändigt att visa Italien och Grekland solidaritet och att komplettera de hittills vidtagna åtgärderna för att stödja dem med provisoriska åtgärder på området internationellt skydd.

- (13) Samtidigt bör Italien och Grekland tillhandahålla strukturella lösningar för att åtgärda bristerna i sina asyl- och migrationssystemens funktionssätt. De åtgärder som fastställs i detta beslut bör därför paras med att Italien och Grekland inför en solid strategisk ram för att hantera krissituationen och intensifiera den pågående reformprocessen på dessa områden. I detta avseende bör Italien och Grekland, var för sig, inom en månad efter det att detta beslut trätt i kraft, lägga fram en färdplan för kommissionen som omfattar lämpliga åtgärder på området asyl, inledande mottagande och återsändande för att förstärka kapaciteten, kvaliteten och effektiviteten i sina system på dessa områden samt åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av detta beslut, så att de bättre kan hantera en eventuellt ökad tillströmning av migranter till deras territorier när detta beslut inte längre är tillämpligt.
- (14) Kommissionen bör ges befogenhet att, vid behov, under en begränsad tid avbryta tillämpningen av detta beslut om Italien eller Grekland inte fullföljer sina åtaganden i detta hänseende.
- (15) Om en annan medlemsstat än Italien eller Grekland skulle försättas i en liknande nödsituation med en plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer, får rådet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, besluta om provisoriska åtgärder till förmån för den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 78.3 i fördraget. Sådana åtgärder får, om så är lämpligt, innebära ett tillfälligt upphävande av de förpliktelser för den medlemsstaten som föreskrivs i detta beslut.
- (16) I enlighet med artikel 78.3 i fördraget bör de planerade åtgärderna till förmån för Italien och Grekland vara av provisorisk natur. En 24-månadersperiod är rimlig för att säkerställa att de åtgärder som föreskrivs i detta beslut ska ha en reell effekt, så att de innebär ett stöd för Italien och Grekland i försöken att hantera de betydande migrationsströmmarna till deras territorier.
- (17) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut innebär ett tillfälligt undantag från det kriterium som anges i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013⁷ och från de förfaranden och tidsfrister som anges i artiklarna 21, 22 och 29 i den förordningen.
- (18) Ett val måste träffas i fråga om vilka kriterier som ska tillämpas när man avgör vilka och hur många sökande som ska omfördelas från Italien och Grekland. Ett tydligt och fungerande system planeras utifrån en tröskel bestående av den genomsnittliga andelen beslut på unionsnivå om beviljande av internationellt skydd i förfaranden i första instans, enligt Eurostats definition, i förhållande till det totala antalet asylbeslut på unionsnivå om asylansökningar för internationellt skydd i första instans, på grundval av den senast tillgängliga statistiken. Å ena sidan måste denna tröskel, så långt möjligt, säkerställa att alla de sökande som mest sannolikt är i behov av internationellt skydd snabbt och till fullo kommer i åtnjutande av sin rätt till skydd i omfördelningsmedlemsstaten. Å andra sidan bör den, så långt möjligt, hindra sökande som sannolikt kommer att få avslag på sin ansökan från att omfördelas till en annan

⁷

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

medlemsstat, och därigenom i onödan förlänga deras vistelse i unionen. På grundval av uppgifter från Eurostat om beslut i första instans 2014 bör en tröskel på 75 %, som motsvarar det årets beslut om ansökningar från syrier och eritreaner, användas i detta beslut.

- (19) De provisoriska åtgärderna är avsedda att lindra det höga asyltrycket på Italien och Grekland, särskilt genom omfördelning av ett stort antal sökande i tydligt behov av internationellt skydd som tagit sig till Italiens och Greklands territorium efter den dag då detta beslut börjar tillämpas. Grundat på det totala antalet tredjelandsmedborgare som på irreguljär väg tagit sig till Italien och Grekland under 2014 och de personer bland dessa som är i tydligt behov av internationellt skydd, bör totalt 40 000 sökande med ett tydligt behov av internationellt skydd omfördelas från Italien och Grekland. Detta antal motsvarar omkring 40 % av det totala antalet tredjelandsmedborgare i tydligt behov av internationellt skydd som under 2014 tagit sig till Italien och Grekland på irreguljär väg. Den omfördelningsåtgärd som föreslås i detta beslut leder således till en rättvis fördelning av bördan mellan Italien och Grekland å ena sidan, och de övriga medlemsstaterna å den andra. Med utgångspunkt i samma totala uppgifter som finns tillgängliga för 2014 och de första fyra månaderna 2015 i Italien jämfört med Grekland, bör 60 % av dessa sökande omfördelas från Italien och 40 % i Grekland.
- (20) I enlighet med bilagan till meddelandet från kommissionen om den europeiska migrationsagendan⁸ bör den föreslagna fördelningsnyckeln fastställas på grundval av a) befolkningsmängd (40 % av vikten), b) total BNP (40 % av vikten), c) det genomsnittliga antalet spontana asylansökningar och antalet vidarebosatta flyktingar per en miljon invånare under perioden 2010–2014 (10 % av vikten) samt d) arbetslöshetsnivån (10 % vikten). I fördelningsnycklarna i bilagorna I och II till detta beslut beaktas det faktum att de medlemsstater varifrån omfördelningen görs inte själva bör omfattas som omfördelningsmedlemsstater.
- (21) Asyl-, migrations- och integrationsfonden (AMIF) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014⁹ tillhandahåller stöd till insatser för att dela på bördorna enligt överenskommelser mellan medlemsstater, och den beredd på den vidare politiska utvecklingen på detta område. I artikel 7.2 i förordning (EU) nr 516/2014 föreskrivs en möjlighet för medlemsstaterna att genomföra åtgärder rörande överföring av personer som ansöker om internationellt skydd som en del av medlemsstaternas nationella program. I artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014 föreskrivs samtidigt möjligheten att utbetala ett schablonbelopp om 6 000 euro för överföring av personer som beviljats internationellt skydd från en annan medlemsstat.
- (22) För att tillämpa principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, och med beaktande av att detta beslut utgör en vidareutveckling av politiken på detta område, är det lämpligt att säkerställa att de medlemsstater som, i enlighet med detta beslut, omfördelar sökande i tydligt behov av internationellt skydd från Italien eller Grekland erhåller ett schablonbelopp för varje omfördelad person som exakt motsvarar det schablonbelopp som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014 och som

⁸ COM(2015) 240 final.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 168).

genomförs genom tillämpning av samma förfaranden. Detta medför ett begränsat, tillfälligt undantag från artikel 18 i förordning 516/2014, eftersom schablonbeloppet bör utbetalas för antalet sökande som är föremål för omfördelning snarare än mottagare av internationellt skydd. En sådan tillfällig utökning av räckvidden för potentiella mottagare av schablonbeloppet utgör en integrerad del av den ordning som inrättas genom detta beslut.

- (23) Det är nödvändigt att säkerställa att ett snabbt omfördelningsförfarande införs och att de provisoriska åtgärderna åtföljs av ett nära administrativt samarbete mellan medlemsstaterna och operativt stöd från Easo.
- (24) Nationell säkerhet och allmän ordning ska beaktas under hela omfördelningsförfarandet, tills överföringen av sökanden är genomförd.
- (25) När beslutet fattas om vilka sökanden med ett tydligt behov av internationellt skydd som ska flyttas från Italien och Grekland, bör företrädere ges utsatta sökande i den mening som avses i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU¹⁰. I detta sammanhang bör de sökandes särskilda behov, t.ex. hälsan, vara den primära angelägenheten. Barnets bästa bör alltid sättas i främsta rummet.
- (26) För att besluta vilken specifik medlemsstat som bör bli omfördelningsmedlemsstaten, bör dessutom särskild hänsyn tas till de av de sökandes särskilda kvalifikationer som kan underlätta deras integration i omfördelningsmedlemsstaten, t.ex. deras språkkunskaper. Vad gäller utsatta sökande, bör hänsyn tas till om omfördelningsmedlemsstaten har kapacitet att erbjuda dessa sökande lämpligt stöd.
- (27) Medlemsstaternas utnämning av sambandsmän i Italien och Grekland torde underlätta ett effektivt genomförande av omfördelningsförfarandet, inbegripet en adekvat identifiering av de sökande som ska omfördelas, särskilt med tanke på deras särskilda behov och kvalifikationer.
- (28) De rättsliga garantier och rättssäkerhetsgarantier som fastställs i förordning (EU) nr 604/2013 förblir tillämpliga på sökande som omfattas av detta beslut. Dessutom bör sökande underrättas om det omfördelningsförfarande som fastställs i detta beslut och meddelas omfördelningsbeslutet. Det faktum att EU-lagstiftningen inte ger en sökande rätt att välja den medlemsstat som ska ansvara för vederbörandes ansökan, bör leda till att sökandens rätt till ett effektivt rättsmedel mot omfördelningsbeslutet i enlighet med förordning (EU) nr 604/2013 inskränks till att säkra respekten för vederbörandes grundläggande rättigheter.
- (29) Före och efter att ha överförts till omfördelningsmedlemsstaterna, bör de sökande åtnjuta de rättigheter och garantier som fastställs i rådets direktiv 2003/9/EG¹¹ och rådets direktiv 2005/85/EG¹², och, från och med den 20 juli 2015, Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU och 2013/32/EU¹³, även med avseende på deras särskilda mottagnings- och förfarandebest. Dessutom förblir rådets förordning (EG)

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 96).

¹¹ Rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna (EUT L 31, 6.2.2003, s. 18).

¹² Rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, 13.12.2005, s. 13).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

nr 2725/2000¹⁴ och, från och med den 20 juli 2015, förordning (EU) nr 603/2013¹⁵ tillämpliga med avseende på sökande som omfattas av detta beslut.

- (30) Åtgärder bör vidtas för att undvika sekundära förflyttningar av omfördelade personer från medlemsstaten för förflyttning till andra medlemsstater. I synnerhet bör de sökande underrättas om konsekvenserna av vidareflyttning bland medlemsstaterna. Detta innebär att om det är omfördelningsmedlemsstaten som beviljar dem internationellt skydd, är de i princip endast berättigade till de rättigheter som är knutna till internationellt skydd i den medlemsstaten.
- (31) Eftersom målen för detta beslut inte i tillräcklig grad kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand och dessa mål därför, på grund av direktivets omfattning och verkningar, är lättare att uppnå på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (32) Detta beslut respekterar de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i stadgan.
- (33) [I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.]

ELLER

- (34) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.]

ELLER

- (35) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 och artikel 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.]

¹⁴ Rådets förordning (EG) nr 2725/2000 av den 11 december 2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen (EGT L 316, 15.12.2000, s. 1).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (EUT L 180, 29.06.2013, s. 1).

- (36) [I enlighet med artikel 3 och artikel 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Irland (genom en skrivelse av den ...) meddelat att landet önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.]

ELLER

- (37) [I enlighet med artikel 3 och artikel 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket (genom en skrivelse av den ...) meddelat att landet önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.]
- (38) I enlighet med artiklarna 1 och 2 och artikel 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.]
- (39) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (40) Med hänsyn till den rådande nödsituationen träder detta beslut i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom detta beslut vidtas provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland för att möjliggöra för dem att hantera en nödsituation med en plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer till dessa medlemsstater.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

- a) *ansökan om internationellt skydd*: en ansökan om internationellt skydd enligt definitionen i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU¹⁶.
- b) *sökande*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd som ännu inte blivit föremål för något slutgiltigt avgörande.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

c) *internationellt skydd*: flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande enligt definitionerna i artikel 2 e och g i direktiv 2011/95/EU.

d) *familjemedlemmar*: familjemedlemmar enligt definitionen i artikel 2 g i förordning (EU) nr 604/2013 av Europaparlamentet och rådet.

e) *omfördelning*: överföring av en sökande från den medlemsstats territorium som enligt de kriterier som fastställs i kapitel III i förordning (EU) nr 604/2013 är ansvarig för prövningen av vederbörandes ansökan om internationellt skydd till omfördelningsmedlemsstaten.

f) *omfördelningsmedlemsstat*: den medlemsstat som blir ansvarig för att pröva en sökandes ansökan om internationellt skydd enligt förordning (EU) nr 604/2013 sedan vederbörande blivit föremål för omfördelning på den medlemsstatens territorium.

Artikel 3 **Tillämpningsområde**

1. Omfördelning ska uteslutande ske med avseende på sökande vars ansökningar om internationellt skydd i princip ska granskas av Italien och Grekland enligt de kriterier för fastställande av ansvarig medlemsstat som fastställs i kapitel III i förordning (EU) nr 604/2013.

2. Omfördelning enligt detta beslut ska endast tillämpas med avseende på sökande av nationaliteter för vilka de senast tillgängliga EU-omfattande uppgifterna från Eurostat visar att andelen beslut om beviljande av internationellt skydd i förhållande till de beslut som fattats i första instans angående ansökningar om internationellt skydd enligt kapitel III i direktiv 2013/32/EU är 75 % eller högre. I fråga om statslösa personer ska hänsyn tas till det land där vederbörande tidigare hade sin hemvist.

Artikel 4 **Fördelningsnyckel**

1. 24 000 sökande ska omfördelas från Italien till övriga medlemsstaters territorium enligt vad som fastställs i bilaga I.

2. 16 000 sökande ska omfördelas från Grekland till övriga medlemsstaters territorium enligt vad som fastställs i bilaga II.

Artikel 5 **Omfördelningsförfarandet**

1. För att kunna bedriva det administrativa samarbete som krävs för att genomföra detta beslut, ska varje medlemsstat utse en nationell kontaktpunkt, vars adress de ska meddela övriga medlemsstater och Easo. Medlemsstaterna ska tillsammans med Easo vidta alla lämpliga åtgärder för att upprätta ett direkt samarbete och ett informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.

2. Italien och Grekland ska med jämna mellanrum under beslutets tillämpningsperiod, med bistånd av Easo, och i tillämpliga fall av de sambandsmän från medlemsstaterna som avses i punkt 8, identifiera de enskilda sökande som kommer att omfördelas till övriga medlemsstater samt underrätta både kontaktpunkterna i dessa medlemsstater och Easo om hur många sökande som kommer att omfördelas. Företrädare ska ges utsatta sökande i den mening som avses i artikel 22 i direktiv 2013/33/EU.

3. Så snart som möjligt efter mottagandet av de uppgifter som avses i punkt 2 ska medlemsstaterna ange hur många sökande som omgående kan omfördelas till deras

territorium och tillhandahålla övriga relevanta uppgifter, inom de antal som anges i bilaga I respektive bilaga II.

4. På grundval av de uppgifter som mottagits enligt punkt 3 ska Italien och Grekland med det snaraste fatta beslut om omfördelning av varje identifierad sökande till en specifik omfördelningsmedlemsstat och meddela den sökande detta i enlighet med artikel 6.4.

5. Sökande som avkrävs fingeravtryck i enlighet med de skyldigheter som fastställs i artikel 9 i förordning (EU) nr 603/2013 får omfördelas endast om fingeravtryck tagits.

6. Överföringen av den sökande till omfördelningsmedlemsstaten ska ske så snart som möjligt efter dagen för meddelandet av beslutet om överföring som avses i artikel 6.4.

7. Medlemsstaterna bibehåller sin rätt att vägra omfördelning av en sökande som ger anledning till betänkligheter avseende den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen.

8. För genomförandet av samtliga aspekter av det omfördelningsförfarande som beskrivs i denna artikel, får medlemsstaterna fatta beslut om att sända sambandsmän till Italien och Grekland.

9. Det omfördelningsförfarande som föreskrivs i denna artikel får inte ta längre tid än en månad från tidpunkten för identifiering av de sökande som ska omfördelas i enlighet med punkt 2.

Artikel 6

Rättigheter och skyldigheter med avseende på internationellt skydd för sökande som omfattas av detta beslut

1. Barnets bästa ska sättas i främsta rummet när medlemsstaterna genomför detta beslut.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att familjemedlemmar som omfattas av detta beslut omfördelas till en och samma medlemsstats territorium.
3. Före beslutet om omfördelning av en sökande ska Italien och Grekland, på ett språk som den sökande förstår eller rimligen kan förväntas förstå, underrätta vederbörande om omfördelningsförfarandet enligt detta beslut.
4. Efter beslutet om omfördelning av en sökande, och före den egentliga omfördelningen, ska Italien och Grekland skriftligen meddela vederbörande om omfördelningsbeslutet. I beslutet ska omfördelningsmedlemsstaten anges.
5. En sökande eller person under internationellt skydd som reser in på en annan medlemsstats territorium än omfördelningsmedlemsstatens, utan att uppfylla villkoren för vistelse i den andra medlemsstaten, ska vara skyldig att omgående återvända och återtas av omfördelningsmedlemsstaten, i enlighet med de bestämmelser som fastställs i förordning (EU) nr 604/2013 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG¹⁷.

Artikel 7

Operativt stöd till Italien och Grekland

Medlemsstaterna ska öka sitt stöd till Italien och Grekland på området internationellt skydd genom de berörda åtgärder som samordnas av Easo och andra relevanta organ, särskilt genom att vid behov tillhandahålla nationella experter i samband med följande stödåtgärder:

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

- a) Kontroll av tredjelandsmedborgare som reser in i Italien och Grekland, inbegripet ett otvetydigt fastställande av deras identitet, insamling av fingeravtryck och registrering av ansökningar om internationellt skydd.
- b) Inledande handläggning av ansökningarna.
- c) Tillhandahållande av information och eventuellt nödvändigt särskilt stöd till sökande eller sökande som kan bli föremål för omfördelning enligt detta beslut.
- d) Genomförandet av överföringen av de sökande till omfördelningsmedlemsstaten.

Artikel 8

Kompletterande åtgärder som ska vidtas av Italien och Grekland

1. Italien och Grekland ska var för sig, inom en månad efter det att detta beslut har trätt i kraft, lägga fram en färdplan för kommissionen som ska omfatta lämpliga åtgärder på området asyl, inledande mottagande och återsändande för att förstärka kapaciteten, kvaliteten och effektiviteten i deras system på dessa områden samt åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av detta beslut. Italien och Grekland ska genomföra denna färdplan i alla dess delar.
2. Om Italien eller Grekland inte fullgör den skyldighet som avses i punkt 1, får kommissionen besluta att tillfälligt upphäva detta beslut med avseende på den medlemsstaten under en period av högst tre månader. Kommissionen får en gång fatta beslut om att förlänga upphävandet med ytterligare högst tre månader.

Artikel 9

Nödsituationer i omfördelningsmedlemsstaterna

I händelse av en nödsituation med en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare till en omfördelningsmedlemsstat får rådet, på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, besluta om provisoriska åtgärder till förmån för den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 78.3 i fördraget. Sådana åtgärder får, om så är lämpligt, inbegripa ett tillfälligt upphävande av de förpliktelser för den medlemsstaten som föreskrivs i detta beslut.

Artikel 10

Finansiellt stöd

Omfördelningsmedlemsstaten ska erhålla ett schablonbelopp om 6 000 euro för varje person som ansöker om internationellt skydd och blir föremål för omfördelning enligt detta beslut. Detta finansiella stöd ska genomföras genom tillämpning av de förfaranden som föreskrivs i artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014.

Artikel 11

Rapportering

Var tredje månad ska Italien och Grekland rapportera till rådet och kommissionen om genomförandet av detta beslut och av de färdplaner som avses i artikel 8.

Artikel 12
Ikraftträdande

1. Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Det ska tillämpas till och med den *[24 months from the entry into force]*.
3. Det ska tillämpas på personer som reser in på italienskt eller grekiskt territorium från och med den *[OJ to replace this by the exact date of entry into force]* till och med den *[OJ to replace this by the exact date of entry into force plus 24 months]*, liksom på sökande som anlänt till dessa medlemsstaters territorium från och med den 15 april 2015.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande